

180.000 euros del pla Confiança per a abonar un projecte a Construcciones Gomuñoz.

El Partit Popular de Gandia adjudica, el Partit Popular de La Generalitat ordena el pagament, i ¿qui paga?, paguem tots i totes, els valencians i les valencianes. La festa del Partit Popular valencià no s'acabava mai, ni tan sols en els pitjors moments que més patia la ciutadania.

Senyor president, estos casos demostren que cal eixa auditoria ciutadana del deute. Per això li pregunte: ¿quines mesures té previst adoptar el Consell per a impulsar la realització d'eixa auditoria ciutadana del deute de La Generalitat dels diferents departaments i de les entitats dependents?

Moltes gràcies. (*Aplaudiments*)

El senyor president:

Moltes gràcies, senyor Ferri.

A continuació, per a respondre, el molt honorable president.

El senyor president del Consell:

Moltes gràcies, senyor Ferri.

Compartisc, òbviament, el seu diagnòstic i compartisc, també, la necessitat d'obrir a la ciutadania allò que ha passat en este temps.

Certament –li ho dia abans a la portaveu del Grup Popular–, seria necessari que es donaren totes aquelles explicacions que no s'han donat fins a este moment; però, efectivament, ara, nosaltres tenim la responsabilitat de fer-ho, i ho anem a fer, ho anem a fer no amb afany revengista sinó simplement perquè els ciutadans tenen el dret i l'obligació de saber el que ha passat.

I, efectivament, la llosa més gran que tenim en estos moments és eixa llosa de 40.000 milions d'euros de deute, de 600 per habitant a 8.000 –ho ha explicat vosté amb claredat–, és el que ha passat, ha passat tot això perquè, efectivament, n'hi havia un infrafinançament però ha passat, també, perquè n'hi ha hagut una mala gestió, un balafament permanent dels recursos.

Els sobre costos en obres faraòniques; la mateixa existència d'eixes obres faraòniques; els casos de corrupció vinculats als grans esdeveniments; la falta final de credibilitat que ha tingut la política i la mateixa institució en estos moments fa que siga més necessari que mai que els ciutadans tinguin coneixement del que ha passat.

I un dels objectius fonamentals d'este govern és recuperar la credibilitat de La Generalitat, i recuperar la credibilitat significa que els ciutadans, amb qui volem governar, siguen els que finalment tinguin la capacitat de decidir en cada moment.

Per això no estem parlant que es guanyen unes eleccions, es governe i, després, ja vorem què passa. No, no, es tracta d'avaluar permanentment i d'estar en permanent contacte amb aquells a qui representem.

L'auditoria ciutadana està en marxa. Hem pres des de l'inici dos mesures.

La primera, el Consell encarregà a la Intervenció General un informe extraordinari economicofinancer a 30 de juny i que ja està en estos moments disponible en la web. Té tres grans conclusions: la primera, 1.538 milions d'euros de despesa impagada; 739 milions impagats d'anys anteriors; i 1.999 milions sense consignació pressupostària este any.

El segon element era posar en ordre el servei del sector públic empresarial. Les pèrdues provisionals en els primers mesos, abans d'arribar el canvi de govern, ja eren 70 milions d'euros. És més, quan el Consell pren posició ens trobem

que el sector públic empresarial, al juny de 2015, el 90% de les empreses no tenien l'informe definitiu de gestió. En estos mesos s'han anat posant al dia, encara n'hi ha molt de camí per recórrer, s'han nomenat auditors on no n'hi havia, s'estan aprovant els comptes, i ja estan pràcticament la majoria dels informes definitius.

Tots els informes de les auditories, en tots els àmbits de l'administració valenciana, tant del sector públic com de la mateixa administració, evidentment, van a estar a l'abast de tots els ciutadans i les ciutadanes, tots es faran públics.

També estem revisant el procés de reestructuració de les empreses públiques per a determinar realment la realitat d'eixos estalvis que s'han pregonat moltes vegades, precisar també l'origen de les retallades de la despesa i, en definitiva, també, el deteriorament dels serveis públics que s'ha produït perquè, efectivament, n'hi ha retalls que el que fan és provocar molt de dolor i provocar ineficiència econòmica.

Bé, s'estan analitzant tots els casos, n'hi ha molts casos concrets, vosté em parlava d'alguns, jo li puc dir també d'altres: l'aeroport de Castelló, que afronta un expedient de la Unió Europea; el procés de subhasta de la Ciutat de la Llum, que m'agradaria que tots els ciutadans saberen exactament que ahí s'han invertit 300 milions d'euros directament en inversió i, després, més de tres-cents en altres tipus d'actuacions i que ara es vol, amb el malbaratament este de recursos, es volia donar amb 19 milions d'euros, en eixa pèrdua terrible de patrimoni per als valencians; està també el compromís de pagament no atés en la Volvo Ocean; el cas de CIEGSA, que és un cas apart i que, efectivament, n'hi ha molts problemes per a arribar perquè, entre altres coses, han desaparegut misteriosament documents; en el cas de CACSA, que es van fer uns adjudicacions en edificis sense garanties.

Bé, de tot açò les Corts valencianes han de tindre coneixement i els ciutadans, naturalment, han de tindre tota la informació.

I el Consell ha d'establir també nous mecanismes, per una banda, reforçant la fiabilitat dels comptes a través de l'IVF, obrirem un portal específic de la informació econòmica i financera accessible al ciutadà perquè, a més, s'entenga, no es faça d'una manera que finalment els ciutadans no ho entenguen; i, després, jo crec que, i això és un plantejament que hem de fer entre el conjunt de la cambra perquè açò és una qüestió de tots els grups parlamentaris, perquè depén d'esta cambra la Sindicatura de Comptes, ha d'impulsar auditories específiques perquè n'hi ha en estos moments moltes zones d'ombra que cal descobrir.

I per això jo estic totalment d'acord amb el plantejament que vosté fa, recuperar la credibilitat és el primer pas perquè La Generalitat torna a ser, de veritat, La Generalitat de tots els valencians.

Moltes gràcies. (*Aplaudiments*)

El senyor president:

Moltes gràcies, molt honorable president.

I, a continuació, per a formular la pregunta de control, la síndica del Grup Ciudadanos, Carolina Punset, per un temps màxim de cinc minuts.

Sí, quan vosté vullga.

La senyora Punset Bannel:

Buenos días, señor Puig.

La verdad es que los socialistas están siempre cubiertos de buenas intenciones, ¿no? Da igual dónde vayamos, aquí, en la comunidad, y también a nivel nacional, ¿no?

Tenemos..., o teníamos a su Zapatero regalando cheques bebés, tenemos hoy a Pedro Sánchez diciendo que va casi

a doblar el salario mínimo interprofesional a 1.000 euros, usted –con lo que estamos de acuerdo– dice que quiere libros gratis. Gratis, no; ayudas, tampoco. Hablen con propiedad, es..., subvencionados, que en eso estamos de acuerdo.

Pero, claro, en lo que no estamos tan de acuerdo es que nos hagan comulgar, ¿verdad?, con creer en Dios y no verlo, porque no sabemos cómo van a pagar todas sus promesas electoralistas. No sabemos cómo van a pagar tener Canal 9. No sabemos cómo van a pagar las rentas universales que prometen. No sabemos cómo van a pagar todo lo que prometen.

Y el problema, señor Puig, es que aunque se nos apareciera la Virgen de Fátima a todos los valencianos y mejorara instantáneamente nuestra financiación, usted hace promesas a tal velocidad que ni la Virgen de Fátima le va a seguir el ritmo.

Y le recuerdo, gobernar no es prometer; gobernar es gestionar, es sacar dinero de aquí, de debajo de las piedras para cumplir sus promesas electorales.

Y mi pregunta es muy concreta, ¿cuál es su plan? Porque si usted no quiere eliminar –y ya nos lo han adelantado– estructuras administrativas «innecesarias», como nos han adelantado ya su voto en contra para quitar el Consell Jurídic Consultiu, ni le he oído mencionar que quiera usted quitar cualquier otro tipo de chiringuito para los políticos, ¿cómo va a pagar todas sus promesas electoralistas? Y, concretamente, ¿su único plan es judicializar la vida política y llevar a juicio al gobierno de la nación? ¿Es ese su único plan para conseguir ingresos para la Comunidad Valenciana?

Muchas gracias. (*Aplaudiments*)

El senyor president:

Moltes gràcies, senyora síndica.

I, a continuació, per a respondre... té la paraula el molt honorable president de La Generalitat.

El senyor president del Consell:

Moltes gràcies, president.

Muchas gracias, señora Punset.

En la vida no hay gratis total, efectivamente. Sí hay unos servicios públicos que finalmente son de carácter universal, son los ciudadanos, a través de los impuestos, quienes los tienen que pagar.

¿Qué vamos a hacer? Vamos a hacer y vamos a tener un debate apasionante en los próximos meses que va a ser el debate de los presupuestos. Pero nosotros sí que tenemos una hoja de ruta, que se puede estar de acuerdo o no.

Primero, justicia y equidad entre los españoles. Eso que a usted le preocupa y a mí también, ¿sabe? El problema que hay ahora es que no hay igualdad entre españoles. Y resulta que hay unos españoles que tienen hasta cuatro y cinco veces más financiación para lo mismo. Por tanto, eso es un elemento fundamental, igualdad entre los españoles, y para eso nosotros necesitamos claramente que el Gobierno de España asuma su responsabilidad.

Y, mire, yo no quiero judicializar la vida política, en absoluto. No, claro. Es que el propio ministro de Justicia dijo que, bueno, todo el mundo tiene derecho a acudir a la justicia.

Yo le digo una cosa, ¿a usted le parece razonable, le parece normal, le parece ético, le parece moral que el presidente de la Generalitat valenciana, que efectivamente representa a todos los valencianos, lo quieran o no, y yo me siento así, sea permanentemente menospreciado por el presidente del Gobierno de España, que continúa lo mismo que hizo el ministro de hacienda con los empresarios valencianos, el

ninguneo sistemático y que no se quiera sentar ni a hablar de un problema fundamental para la vida cotidiana de los ciudadanos? ¿Le parece eso normal? Pues mire, a mí no me parece normal y actuaré en consecuencia. (*Aplaudiments*)

El senyor president:

Moltes gràcies, molt honorable president.

Per a continuar la pregunta...

La senyora Punset Bannel:

Vaya por delante que la política de don Tancredo del señor Rajoy ya la he criticado públicamente. Y vaya por delante nuestro apoyo en la lucha por una mejor financiación. Pero, oiga, en lo que no compartimos criterio es en que su única solución sea llevarnos a los juzgados, y le voy a decir por qué. (*Aplaudiments*) Aunque le voy a desear buena suerte en los juzgados.

En primer lugar, porque hay antecedentes contrarios a la causa, es decir, no hemos inventado nada nuevo en este mundo y ya hay otras comunidades autónomas que lo han hecho, concretamente un recurso de Andalucía resuelto por el Tribunal Constitucional desfavorable, con las mismas peticiones que nosotros. Un recurso al Tribunal Constitucional de cincuenta diputados socialistas, usted tendría que conocerlo, desfavorable, condenados, igual que nosotros, porque es competencia estatal. Otro recurso al Tribunal Supremo, otro recurso... –perdón, silencio, un poquillo– otro recurso al Tribunal Supremo, también anulado. No hay ninguna posibilidad, lo que está haciendo usted es un pleito inútil.

Y lo que es peor, están ustedes engañando la gente porque les están diciendo que eso es una solución. Porque, ¿sabe usted cuál es el tiempo medio de resolución de estos procedimientos? Se lo voy a decir, unos nueve o diez años, y los problemas de los valencianos no son para dentro de nueve o diez años, son para ahora. (*Aplaudiments*) Y, por tanto, su política de llevarlos a pleitos, su política de titulares de periódico firmando manifiestos –en los que participamos y que compartimos– pues quizás sirvan para engrandecer su fama de Robin Hood de los valencianos, pero, desde luego, en nada a los intereses concretos de los valencianos.

Porque, en este caso, señor Puig, lo que necesita nuestra comunidad no es un hombre lleno de buenos propósitos, es un buen gestor. Un gestor que suelte lastre, un gestor que empiece a gestionar de forma eficiente.

Y, ¿qué quiere que le diga? A lo mejor lo que tenemos es un problema de profesionalización de la política. Hay mucho profesional de la política, hay mucho profesor –bla-bla-bla-bla-bla– que no ha pisado calle y no ha gestionado.

Y yo creo que tendríamos más garantías de una buena gestión en el gobierno del Consell siuviésemos a gente, como por ejemplo, mi portavoz adjunto, que ha pisado calle, el señor Marí, que ha gestionado en la empresa privada y que está acostumbrado a funcionar con eso tan raro que les suena a ustedes, que es gestionar presupuestos, trabajar por objetivos y conseguir resultados. Porque si el señor Marí fuera el director general de su empresa pasado mañana y, ante un problemón en su empresa, le dijera que la única solución que él da es que la empresa tiene que llevarles a juicio, a los dos días le aseguro que estaba de patitas en la calle. Por tanto, no haga usted lo mismo a nivel de comunidad autónoma, señor Puig, busque soluciones, no busque titulares. Y eso no pasa por judicializar la vida política; pasa por gestionar, soltar lastre y admitir que aquí hay muchas estructuras administrativas innecesarias, mucho chiringuito de los políticos que nos podemos quitar

de encima y reorientar esos recursos a lo que realmente importa, que es a los ciudadanos.

Muchas gracias. (*Aplaudiments*)

El senyor president:

Moltes gràcies, senyora...

A continuació, el president del Consell per a respondre. Té vostè la paraula.

El senyor president del Consell:

Gràcies.

Muchas gracias, señora Punset.

Desde luego, es evidente que no es solo... no es solo la financiación. La financiación es el problema fundamental. Y lo que sería engañar a la gente es decirle que, quitando cuatro chiringuitos, que quitando el Consejo Jurídico Consultivo, que quitando no sé qué, que para usted son chiringuitos, que para mí no lo son, pero, en cualquier caso, que con eso se soluciona el problema. No, no, con eso no se soluciona ni de lejos el problema.

Porque además le digo una cosa, mire, la Comunidad Valenciana tiene menos funcionarios por habitante que prácticamente todas las comunidades de España. Esa es la realidad. La realidad es que aquí no sobra tanta grasa desde la perspectiva... desde la perspectiva de lo que es la administración, y eso es así.

Pero, en cualquier caso, oiga, si el señor Marí tiene alguna idea para mejorar la gestión, incluso, oiga, si hay alguna invitación formal para entrar al gobierno, lo podemos hablar, o sea, porque de verdad nosotros no tenemos ningún problema. ¡Nosotros queremos solucionar los problemas de los valencianos! De verdad, queremos solucionar los problemas. Cualquier idea, bienvenida.

Y nosotros no somos sectarios, oiga. Si usted, señor Marí, tiene alguna idea, de verdad, sabe perfectamente que yo la voy a estudiar y ojalá la podamos aplicar, y, además, ningún problema. Ahora bien, tienen que ser ideas que finalmente vayan a mejorar la gestión, y seremos más eficientes. De eso se trata fundamentalmente.

Mire, respecto a la cuestión de la financiación, mire, ya le he dicho que no es el ámbito judicial el preferido. El ámbito es el político. Y, efectivamente, yo pienso que algún gobierno habrá, y deberá salir de las próximas elecciones, que será un gobierno que de verdad esté por la unidad de España, y no por romperlo todo. Espero que exista ese gobierno, que haya un nuevo gobierno capaz de dialogar y de poner, de verdad, de justicia lo que son los derechos de los ciudadanos y de las ciudadanas de toda España, que es lo que en estos momentos está en cuestión.

Pero, evidentemente, nosotros conocemos y la *conselleria* de justicia, que ha estado trabajando esta cuestión, conoce perfectamente todos estos antecedentes a que usted se refiere.

Nosotros vamos a emplear otra... otra salida, otra vía. Pero eso será en el momento oportuno, porque yo no quiero que esa sea la prioridad. La prioridad de este gobierno es dialogar, sentarse con el Gobierno de España, que si, en cien días, nos decían que hemos hecho poco; oiga, pues no sé, estos otros no sé lo que habrán hecho, porque no tienen..., no han sido ni capaces de sentarse a hablar mínimamente para ver cómo resolvemos el problema. El dialogo es la vía. El diálogo es la salida. Pero, efectivamente, si alguien cierra la puerta del diálogo... Yo les tengo que decir a los valencianos que vamos a luchar hasta el final por esta cuestión y que vamos a llegar hasta donde podamos, cómo podamos y de la manera que podamos.

En cualquier caso, le digo que, al margen de eso, el nuevo presupuesto también va a incorporar medidas de eficiencia, porque es verdad, tenemos que ser mucho más eficientes de lo que fue el gobierno anterior y tenemos que actuar con muchísima más austeridad de la buena que la austeridad de la mala, que es la que hacían ellos de recortar los servicios públicos.

Por tanto, ahí, en la medida de lo posible, nos vamos a encontrar.

Gracias. (*Aplaudiments*)

El senyor president:

Moltes gràcies.

Per a rèplica... (*Veus*)

¿Sí?

La senyora Sánchez Zamora:

Gracias. (*Veus*)

A raíz de la sesión de ayer, nos surgió una pequeña pregunta, una pequeña duda.

Ayer, en esta cámara, se aprobó la tramitación de la Proposición de ley de cuentas abiertas de la Generalitat valenciana, con criterio favorable por parte del Consell.

En dicha proposición se aseguraba que la puesta en marcha iba a suponer un coste cero. Pero la generación de una aplicación informática que copiase y trasladase los datos bancarios compatibles no es gratuito, como tampoco lo es multiplicar la capacidad de acceso por segundo de la web, de la protección de datos, el rediseño de sistema para encriptar los datos, el almacenaje de los datos por tiempo indefinido, el dimensionamiento web, la creación de un entorno de pruebas, el coste de implantación... En fin, ya que el Consell dio su criterio favorable, me gustaría saber cómo piensan llevarlo a cabo con coste cero.

Muchas gracias.

El senyor president:

Moltes gràcies, il·lustre diputada.

La senyora consellera d'Igualtat i Polítiques Inclusives:

Este govern és respectuós amb la separació de poders. El president ja ho ha dit en diverses ocasions, per tant, nosaltres podem pronunciar-nos sobre això quan vostés hagen acabat el seu treball parlamentari.

Ahir el que es va fer... ahir el que es va fer és prendre en consideració una proposta, que el proponent diu que és a cost zero, però d'ahí al final de la llei vostés han d'esmenar, han d'aprovar i, quan la llei estiga, aleshores este govern se pronunciarà sobre quin cost té això i informará a esta cambra sens cap dubte.

Però, òbviament, primer, vostés han de fer el seu treball, perquè sense saber com és una llei, nosaltres no ens anem a pronunciar, no anem a envair les seues competències. També, els que som diputades i diputats d'este Consell òbviament formarem part d'eixe procés, però volem ser absolutament respectuosos amb esta cambra. No se dirigix esta cambra des del palau de La Generalitat, ho ha dit el president i ho repetix esta vicepresidenta.

Quan vostés acaben el seu treball, contestarem a eixa pregunta.

Moltes gràcies. (*Aplaudiments*)

El senyor president:

Moltes gràcies, vicepresidenta.
Quan vostè vullga.

El senyor García Salvador:

Gràcies, president.

Mire, ahir la Sindicatura de Comptes va presentar l'informe «Para una mejor gestión en el reconocimiento de la dependencia: auditoría operativa sobre la ordenación y prestaciones de la dependencia». En el document la sindicatura recalca que el Consell necessitarà més de 114 milions d'euros addicionals per a poder fer front als pagaments de la llei de la dependència. I cal afegir que no compte amb els 240 milions d'euros que falten per retornar d'ofici al copagament que s'està cobrant il·legalment des del 2013, o siga, que estan quedant curts.

La pregunta és: ¿com van a fer front a esta situació tenint en compte la mancança de recursos que té la comunitat? I ja que estem en to místic i evangèlic, a vore què me contesta perquè, com diu San Juan: «Ver y creer como Santo Tomás». *(Aplaudiments)*

La senyora consellera d'Igualtat i Polítiques Inclusives:

Com que la qüestió de creure no és vore, perquè si un veu, ja no necessita creure, ¿veritat?, perquè ja ho ha confirmat... Mire, nosaltres estem treballant en llevar-nos el tapó que ens va deixar el Partit Popular de persones en situació de dependència: més de quaranta-quatre mil persones, quasi quaranta-cinc mil, que són xifres que s'havien amagat per part del Partit Popular; 14.000 persones –ara, 13.200, des que governa el govern del botànic– amb renda garantida de ciutadania que necessiten, efectivament, un pressupost per a fer front.

En quin sentit estem treballant? Òbviament, probablement en un any no mos ho puguem llevar de damunt, entre d'altres coses perquè, encara que tinguérem els diners, com esta administració té manca de personal, tampoc podríem tramitar els expedients per a fer front, perquè falta personal, perquè ens hem trobat els serveis territorials sense ordinadors operatius i sense personal per atendre l'emergència social. Però no dubte, i en pocs dies tindrem el pressupost i podrem fer públiques les xifres, que l'augment serà substancial, tant per atendre persones en situació de dependència com per atendre persones en emergència social. I aixina vostè podrà ficar les mans, els dits com Santo Tomás, en la llaga i podrà veure i creure.

Moltes gràcies. *(Aplaudiments)*

El senyor president:

Moltes gràcies, vicepresidenta.

Continuem en el torn de preguntes. Ara per la pregunta al Consell que formula el síndic del Grup Podemos, senyor Antonio Montiel, per un temps màxim el seu partit de cinc minuts.

El senyor Montiel Márquez:

Gràcies.

El senyor president:

Quan vostè vullga.

El senyor Montiel Márquez:

Molt bé.

Senyor president, la corrupció continua sent una de les principals preocupacions dels valencians i de les valencianes, com acrediten els sondejos més recents.

La corrupció a la nostra comunitat ha sigut un problema estructural que ha llevat recursos i ha possibilitat el creixement il·lícit d'uns pocs, ha perjudicat la nostra economia i ha contribuït a augmentar l'atur, una altra de les grans preocupacions.

Jo vull preguntar-li si el Consell que vostè presidix es compromet a combatre la corrupció fins al punt inclús de personar-se com acusació popular en causes penals on La Generalitat no conste inicialment com a perjudicat directe.

Gràcies.

El senyor president:

Moltes gràcies.

President del Consell.

El senyor president del Consell:

Moltes gràcies, president.

Moltes gràcies, senyor Montiel.

Coincidisc amb la valoració que vostè fa del que significa la corrupció. La corrupció és sense dubte el càncer de la democràcia, la corrupció ens fereix a tots moralment i la corrupció, a més a més, acaba tacant tot el sistema i ha acabat tacant les pròpies institucions. Per tant, tot el que fem per acabar per sempre amb la corrupció serà poc.

És veritat que a més moltes vegades ho hem plantejar, no és només una qüestió moral, que ho és, és una qüestió ètica, que ho és, una qüestió democràtica, que ho és, i és que a més a més, com vostè feia referència, és també una qüestió que ha de vore molt amb l'economia, amb el treball. Els recursos que finalment s'estan dedicant, s'han malbaratat, eixos recursos no han arribat a l'economia real. L'economia mes a mes patix molt les qüestions que han de vore la corrupció, perquè fins i tot hi han empreses beneficiàries i empreses perjudicades, perquè s'altera la competència. Hi ha molta gent que diu que és molt liberal, però a l'hora de la veritat no li agrada competir, i sempre vol competir amb un poquet més d'afavoriment.

Per tant, efectivament, és fonamental i és fonamental també per a l'ocupació, tot el volum de negoci d'empreses que ha estat distret, ha significat que finalment també hi haja menys ocupació.

I sobre la imatge de la comunitat què li vaig a dir. I vostè sap perfectament que al final això, eixa hipoteca, eixa mala fama acaba deteriorant molt la Comunitat Valenciana. I això el que ha passat. El que ha passat és que fins ara, i fins i tot quan anem a parlar del finançament autonòmic o quan estem parlant d'altres qüestions, el que diuen molt cínicament, sí, això, alguns en Madrid és dir..., home!, vosaltres si més haguéreu tingut, encara haguéreu robat més.

Però és veritat que això al final és una càrrega, una llosa per a tots els sectors productius que han d'anar competint en altres llocs, no només d'ací, d'Espanya, sinó també fora.

En definitiva, per tant, s'ha de prendre totes les mesures, i tal com a més nosaltres volem complir l'Acord del Botànic, volem portar-ho fins al final i volem estar en tots els àmbits estant ben forts per a combatre d'arrel esta qüestió.

La reconexió de la política passa per una política neta, *limpia*, oberta, una política on els ciutadans siguen de veritat els protagonistes.

I, per tant, ja li dic, senyor Montiel, anirem allà on pertoque per tal de defensar l'interés general dels valencians, on pertoque sense cap tipus problema. Tot el contrari, saben que ahí estarem lluitant des del Consell, però també